L. 3. Rok 1885.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Posiedzenie nadzwyczajne (11. kad. VII). **z dnia 15. stycznia 1885.**

Przewodniczący: Dr. Szlachtowski, Prezydent miasta.

Obecnych Radców łącznie z I. Viceprezydentem miasta 46. Radców 13. nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwiło.

Na wstępie posiedzenia odczytał sekretarz pismo Dyrektoryum niemiec. kontynent. Towarzystwa gazowego w Dessau, z daty 8. stycznia 1885., podpisane przez Oechelhäusera, w którém Towarzystwo to oświadcza gotowość zawarcia nowéj ugody, celem dalszego oświetlenia miasta gazem, oferując opust 5500 zła. rocznie, od dotychczasowych cen płaconych za konsumcyę gazu, z zastrzeżeniem atoli pewnych korzyści dla siebie, z pierwotnego kontraktu z 16. kwietnia 1856.

Pismo to przekazano Komisyi gazowéj.

Prócz tego podał sekretarz do wiadomości treść kilku pism mniejszéj wagi, które właściwym Sekcyom przekazane zostały.

Ze spraw na porządku dziennym będących:

Uchwalono zmianę posady Adjunkta techniczno-rachunkowego, na posadę Rewidenta techniczno-rachunkowego, tudzież Instrukcyę dla tegóż Rewidenta, zaproponowaną przez Sekcyę III. i I., którą się poniżéj w niniejszym Nrze Dziennika zamieszcza.

Przyjęto do wiadomości sprawozdanie Sekcyi II. spowodowane interpelacyą b. radcy m. Redyka z dnia 15. listopada 1883, co do wypłacenia z kasy miejskiéj na potrzeby ochotniczéj Straży pożarnéj kwoty większéj, niż w tym celu Towarzystwo wzaj. ubezp. od ognia, do kasy miejskiéj wniosło.

Uchwalono wpisać kwotę 1727 zła. 50 ct. wydaną z funduszu miejskiego zaliczkowo w latach 1881., 1882. i 1883., na prace przygotowawcze w celu budowy gazowni miejskiéj, w tyt.: „nadzwyczajne wydatki“ pod poz.: „budowa zakładu gazowego miejskiego“.

Udzielono bezpłatnie grunt na cmentarzu miejskim, w powierzchni 5.28 m . mierzący, położony na pasie L. 16., pod grób dla ś. p. Feliksa Księżarskiego, architekta.

Zezwolono na wpuszczenie ścieków wód meteorycznych i gospodarskich, a mianowicie:

Z real. L. hip. 29/30. dz. VII., or. 16. nl. Koletki, do kanału miejskiego w ul. Koletki, zaś z real. L. hip. 97. Dz. VII., or. 13. ul. Św. Gertrudy, do kanału miejskiego w ul. Św. Giertrudy.

Zatwierdzono projekt i kosztorys, sporządzony przez Urząd Budownictwa miejskiego w d. 30. czerwca 1884. na uporządkowanie placu, położonego przed hotelem Lwowskim, przy ul. Basztowéj, kosztem 1100 zła,— oraz polecono wstawić wydatek ten do budżetu miejskiego na rok 1885.

Uchwalono za dostarczenie przez Zarząd cmentarny miejski różnych sprzętów, przy umieszczeniu zwłok w sali przedpogrzebowéj na cmentarzu krakowskim, ustanowić tytułem zwrotu kosztów za sprawienie i zużycie tychże, następujące opłaty:

a) za urządzenie sali i użycie téjże do 48. godzin 50 ct.;
b) za katafalk lub stół do umieszczania zwłok 25 ct.;
c) za czarne sukno do nakrycia katafalku 50 ct.;
d) od jednego lichtarza bez świecy 2 ct.; wreszcie
e) za umycie i ubranie zmarłego 50 ct.

Powzięto uchwałę:

1) Gmina miasta Krakowa jest obowiązaną w myśl §. 22. ustawy o swojszczyźnie, do bezpłatnego udzielania lekarstw ubogim chorym. Co do sposobu wykonywania i kontroli, odséła się rzecz do Sekcyi V.
2) Przepisy odnoszące się do wydawania lekarstw

bezpłatnie, straży akcyzowéj i straży pożarnéj, nie odnoszą się do reszty służby Magistratu.

Przyjęto zatwierdzająco do wiadomości poniżéj umieszczone sprawozdanie Komisyi statystycznéj, z jéj działalności za rok 1884.

Zarazem zatwierdzono także etat wydatków Biura statystycznego miejskiego, ułożony w granicach rocznéj kwoty 1800 zła., dozwolonéj uchwałą Rady miejskiej z dnia 9. lutego 1882 r., w następujących poszczególnych pozycyach:

1) dyrektor biura	600 Zła.
2) dyetaryusze	600 „
3) obsługa biura	36 „
4) formularze	164 „
5) biblioteka	100 „
6) koszta druków	300 „

W końcu przez głosowanie kartkami dokonano wyboru czterech delegatów z głosem stanowczym, do Komitetu wystawy krajowej. Wybrani zostali radcy miejscy: Mirtenbaum Emanuel, Knaus Karol, Zaremba Karol i Szpakowski Witalis.

INSTRUKCYA
dla rewidenta techniczno-rachunkowego
uchwalona na posiedzeniu Rady miejskiéj dnia 15. stycznia 1885. r.

§ 1.

Posada adjunkta techniczno-rachunkowego zamienioną zostaje na posadę rewidenta techniczno-rachunkowego, z utrzymaniem dotychczasowéj płacy etatowéj i dodatku służbowego.

§. 2.

Rewident nie należy do żadnego wydziału Magistratu, lecz podlega bezpośrednio Prezydentowi miasta tudzież Wiceprezydentowi drugiemu.

§. 3.

Do zakresu działania rewidenta techniczno-rachunkowego należy sprawdzenie merytoryczne:

a) wszelkich kosztorysów przez Budownictwo miejskie przygotowanych, jak niemniéj wykazów kosztów dostaw przez organa miejskie zarządzonych, przed zezwoleniem Rady miejskiéj, Sekcyi lub Magistratu na ich wykonanie;

b) rachunków złożonych lub przyjętych przez Budownictwo lub inne organa z wykonanych robót lub dostaw, tudzież sprawdzenie tych rachunków, które Prezydent miasta, Sekcye lub Komisye przekażą mu do sprawdzenia.

§. 4.

Rewident winien sprawdzić pod odpowiedzialnością:

a) czy wymiary zgadzają się z dołączonymi do rachunków planami, szkicami lub innymi dokumentami;

b) czy do obliczenia pojemności, powierzchni i innych rozmiarów użyto odpowiednich wzorów i formuł;

c) czy ceny jednostkowe w kosztorysach odpowiadają miejscowym stosunkom;

d) stosunek materyałów;

e) czy rachunek zgadza się z umową, zawartą z przedsiębiorcą lub dostawcą.

§. 5.

Wszelkie kosztorysy i rachunki winny być rewidentowi w krótkiéj drodze udzielone, z odnośnemi dokumentami i planami. Rewidentowi wolno w każdym razie przejrzeć księgi w Wydziale rachunkowym i Kasie miejskiéj.

§. 6.

Rewident obowiązany jest być obecnym i udzielić wyjaśnień na posiedzeniu Sekcyj lub Komisyj, dotyczących przedmiotu objętego rachunkiem przez niego sprawdzonym.

§. 7.

Jeżeli między rewidentem a departamentem Magistratu przedkładającym rachunek do rewizyi, okaże się taka rożnica zdań, iż mimo wzajemnych wyjaśnień usuniętą nie zostanie, natenczas rozstrzyga Sekcya lub Komisya, do zakresu któréj należy przedmiot objęty rachunkiem, rewidentowi przedłożonym.

§. 8.

Rewident winien wszelkie uwagi nad rachunkiem mu przedłożonym, żądanie wyjaśnień i ostateczne swe zdanie napisać na oryginale rachunku, a w braku miejsca na osobnym papierze; jednak na oryginale rachunku uczynić winien wyraźną wzmiankę, iż dołączonym jest dodatek, a jeżeli dodatek z więcéj składa się arkuszów, to i o tém wzmianka uczynioną być winna.

§. 9.

Przed ostateczném sprawdzeniem rachunków ogólnych lub częściowych, należących do zakresu rewidenta, nie może nastąpić asygnacya całéj należytości.

Po sprawdzeniu rachunków przez rewidenta, oddanym będzie rachunek do wydziału rachunkowego, celem sprawdzenia liczebnego, po dokonaniu którego asygnacya wydaną zostanie.

§. 10.

Niniejsza instrukcya obowiązywać będzie od chwili zamianowania rewidenta techniczno-rachunkowego.

Sprawozdanie o czynnościach Biura statystycznego za rok 1884.

złożone imieniem Komisyi statystycznéj przez r. m. Dra Kasparka, na posiedzeniu pełnéj Rady miejskiéj w dniu 15. stycznia 1885.

Biuro statystyczne miasta Krakowa weszło w życie, zaraz po zamianowaniu Dyrektora przez Radę Miasta w dniu 3. stycznia 1884 r.

Po załatwieniu wstępnych czynności, ułożeniu regulaminu Komisyi statystycznéj i Biura statystycznego, przystąpiono do właściwego zadania. Najpierw nastręczała się potrzeba poznania ludności Krakowa, tak pod względem składu téjże, jako téż jéj ruchu. To też Komisya statystyczna zakreśliła dla Biura na pierwszy rok głównie zestawienie danych wypływających ze spisu ludności, a następnie uregulowanie sprawozdań o ruchu ludności.

1. Co do pierwszego zadania, to jest opracowania materyału odnoszącego się do spisu ludności, służyły za podstawę wykazy zestawione przez Magistrat miasta Krakowa podczas ostatniego spisu. Przedsięwzięto zatem szczegółowe zestawienia co do ludności pod względem wieku i stanu, miejsca zamieszkania, według dzielnic i ulic. Ponieważ zaś wykazy spisu z r. 1880. nie dają dostatecznego poglądu na rodzaj zajęć handlowych i przemysłowych, przeto uznano potrzebę poczynić z pierwotnych kart spisowych dochodzenia w tym kierunku.

Również było pożądane poznać skład ludności krakowskiej pod względem jéj pochodzenia, jako téż stosunku wyznań do zajęć ludności, przynależności i umiejętności czytania. Komisya statystyczna poleciła zatem przedsięwziąć dochodzenia, w celu zbadania ludności Krakowa w tych wszystkich kierunkach. Zestawienia te ukończone zostały dla Dzielnic II. III. i IV. Dzielnica VII. będzie ukończona w ciągu tygodnia. Dzielnica I. jest także na ukończeniu i zapewne do końca stycznia będzie gotową; stanowi ona największą część pracy, gdyż Dzielnica I. obejmuje trzecią część domów miasta.

Dzielnica VIII. jest już w robocie, a V. w tych dniach będzie rozpoczętą. Całe to zestawienie powinno być ukończone w ciągu następnych kilku miesięcy. Długość czasu potrzebna na to obliczenie nie powinna zadziwiać, gdyż robota dokonywać się musi domami z pierwotnych kart, a z domów dopiero zestawia się całość dzielnicy.

Na podstawie dat z tego zestawienia pochodzących, można będzie zestawić ludność według płci, wyznań, pochodzenia, przynależności, rodzaju zajęcia, narodowości, umiejętności czytania i dzielnic. —

Inne dane ze spisu ludności wyciągnąć się dające a dotyczące wieku, stanu i podziału ludności według pewnéj kategoryi zajęć, na samodzielnych, pomocników i robotników, mogą być bliżéj opracowane z zestawień dokonanych dla wykazów rządowych, i są w pewnéj części uskutecznione, jak już wyżej nadmieniono, ale wypadnie je uzupełnić, oraz sprostować różnice obliczeń naszych ściślejszych z obliczeniami pospiesznemi, dokonanemi przez Magistrat po spisie ludności, co zajmie czasu mniéj lub więcéj, stósownie do tego, czy okażą się większe lub mniejsze błędy w zestawieniach dawniej dokonanych. —

2. Drugą czynność Biura stanowiła w tym roku statystyka ruchu ludności. Staraniem Biura było zaprowadzić stałe i najbardziej dokładne wykazy tego ruchu, tyle ważne dla poznania stosunków społecznych i sanitarnych. Biuro zestawiło i rozdało w Radzie miasta wykazy ruchu ludności za każdy z 3. ubiegłych kwartałów 1884 r. a zestawienie za kwartał 4. w nie długim czasie będzie uskutecznione. Pragnąc dójść do danych zupełnie szybkich i pewnych, zaprowadzono już od 1. lipca 1884. system kartkowy zapisywania małżeństw, urodzeń i skonów, do czego nam pomogła dobra wola prowadzących metryki, którzy chętnie podjęli się tego trudu. Od 1. też października rozpoczęło się wydawanie tygodniowych sprawozdań o całym ruchu ludności miasta Krakowa, które zastąpiły sprawozdania dawne pisane, a dotyczące śmiertelności w Krakowie. Celem obowiązkowego zaprowadzenia kart ruchu ludności udawało się Biuro do Komisyi centr. statyst. w Wiédniu, a za jej przychylną opinią, Namiestnictwo we Lwowie zwolniło prowadzących metryki od wykazów kwartalnych ruchu ludności i nakazało zaprowadzenie obowiązkowe systemu kartkowego z dniem 1. stycznia 1885 r. —

3. Biuro statystyczne dostarczało również opinii i dat na żądanie Komisyi, Rady miejskiej i Magistratu.

4. Biblioteka Biura pierwotnie założona z dzieł statystycznych, jakie się znalazły w Bibliotece Magistratu, rośnie w części przez nabywanie dzieł koniecznie potrzebnych do prac w Biurze podejmowanych, a głównie przez przesyłki cennych wydawnictw innych Biur

statystycznych, z któremi nasze Biuro miejskie zawiązało stosunki. Biblioteka wynosi teraz 109 dzieł. —

Kraków 31. grudnia 1884. r.

41422/84.

INSTRUKCYA
do postępowania z depozytami przechodowymi,

uchwalona przez Sekcyę skarbową Rady miejskiej dnia 12. stycznia 1885.

Art. I.

Podział.

Depozyta przechodowe dzielą się na:
A) Depozyta komisyjne,
B) Depozyta niezmienne, i
C) Depozyta pieniężne.

Art. 2.

A. Depozyta komisyjne.

Depozytami komisyjnymi są taksy składane przez strony na rzecz urzędników zdrowia i budownictwa, za komisyjne czynności tychże jako to: fizyka za obecność przy otwieraniu grobów i ekshumacyach, lekarzy miejskich za oględziny zmarłych, budowniczego za oznaczanie miejsc na groby stałe i za oględziny nowo wybudowanych grobów i t. p.

O wysokości każdéj z tych taks i o sposobie ich poboru, osobnymi przepisami postanowiono.

Art. 3.

Na zapisywanie składanych przez strony taks, utrzymywać będzie, jak dotąd kasa miejska księgę A. depozytów komisyjnych, w któréj każdy z urzędników, wspomnianemi powyżéj komisyami zajęty, ma mieć osobną kartę.

Kasyer przyjmując do depozytu komisyjnego taksy, poświadczać będzie ich odbiór na przedkładanych przez strony rezolucyach Magistratu i kartach oględzin zmarłych. Na chwilowe przechowanie pieniędzy posiadać on będzie w kasie depozytowéj, dla każdego z komisyonujących urzędników osobny pakiet i wnoszone taksy składać ma do pakietu tego urzędnika, na rzecz którego je złożono, zapisując zarazem wpływy w księdze A. depozytów komisyjnych, na kartach właściwych urzędników.

W miarę uzbierania się pieniędzy i za zgłoszeniem się interesowanych urzędników, wydawać im będzie kasyer należytość za ich poświadczeniem w księdze depozytowéj, obok zapisanych wpływów.

Art. 4.

B. Depozyta niezmienne.

Do kategoryi depozytów przechodowych, nazwanéj depozytami niezmiennymi, zalicza się w ogóle wszelkie przedmioty, wartości i gotowe pieniądze, które w stanie niezmienionym przez pewien czas w depozycie przechowywać należy, aby te same, które do depozytu złożone, następnie wydać według polecenia Magistratu.

Do takich zalicza się:
a) wszelkie przedmioty, wartości i pieniądze znalezione, albo od osób podejrzanych odebrane, czy to przez c. k. Dyrekcyę Policyi, czy przez kogo innego do depozytu złożone;
b) ruchomości i pieniądze składane w razach nagłéj śmierci, samobójstwa, obłąkania i t. p. wypadkach osób żyjących samotnie, niemających tutaj nikogo z krewnych;
c) pieniądze obcych państw, tudzież złote i srebrne, przeznaczone do przesłania jakiéjś władzy lub komuś trzeciemu;
d) wadya składane nie w gotówce, tylko w walorach, z powodu licytacyi na dostawy i dzierżawy miejskie.

Art. 5.

W dalszym ciągu księgi A. utrzymywać będzie kasyer księgę B. depozytów niezmiennych w sposób, jak dotychczas wszystkie depozyta przechodowe rejestrowano.

Ta księga B. dzielić się będzie na artykuły, oznaczone liczbami bieżącemi, a z początkiem każdego roku od jedynki rozpoczynanemi. Odbierając przedmiot zaliczony do depozytów niezmiennych, zapisze go kasyer pod bieżącym artykułem księgi B. a przedmiot sam liczbą artykułu opatrzy. Przedmioty małéj objętości a znaczniejszéj wartości, tudzież walory i gotowe pieniądze przechowa tenże w kasie depozytowéj, owinięte w papier pakunkowy i właściwych artykułów liczbami zaopatrzone; natomiast przedmioty większe albo małéj wartości umieści kasyer w składzie depozytowym, przytwierdziwszy do każdego kartkę z liczbą artykułu. Klucz od składu posiadać ma kasyer, klucze od kasy depozytowéj pozostają u kontrolora i kasyera.

Depozyt przenoszący wartość 100 Zła. a mający przez dłuższy czas w kasie pozostać, należy w kasie rezerwowéj zamknąć i to jego umieszczenie w księdze depozytowéj zanotować. Odbiór depozytu niezmiennego poświadczy kasyer na dotyczącym ekshibicie Magistratu, względnie na kopercie oferty, wymieniając liczbę artykułu księgi B. n. p. książkę do nabożeństwa złożono pod art. B. 120, albo: wadyum list. zast. Ser. V. l. 1214 złożono pod art. B. 125.

Wydanie depozytu niezmiennego nastąpi za upoważnieniem naczelniką właściwego biura, przyczém kasyer wydanie to na ekshibicie zanotuje, a względnie odbierze od strony kopertę ze swojem poświadczeniem przyjęcia depozytu.

Również w księdze B. zanotować należy wydanie depozytu z powołaniem liczby exhibitu, a względnie zażądać także podpisu strony depozyt odbierającéj.

Dowody wydania depozytów kategoryi B., o ile wydanie nastąpiło nie wskutek polecenia na exhibicie, jak odebrane koperty z poświadczeniem przyjęcia, rewersa pocztowe i t. p. przechowywać ma kasyer w pakietach rocznych, do czasu, w którym urzędnicy kasowi absolutorium za właściwy rok otrzymają, poczem składać należy pakiety w archiwum Magistratu.

Art. 6.

Przedmioty cuchnące, wogóle dla zdrowia niebezpieczne, proch strzelniczy i wszelkie materye eksplodujące, nabitą broń palną, tudzież naftę, alkohole i t. p. płyny, kasa także przyjmie do składu, zaś akt prześle zaraz w drodze krótkiéj właściwemu wydziałowi, dla zarządzenia natychmiast, co należy.

Art. 7.

O leżących w depozycie przez dłuższy czas przedmiotach, walorach i pieniądzach, czynić ma kasyer przypomnienia i to o przedmiotach znalezionych, co kwartał, po upływie cztérech lat od ich złożenia, zamieszczając w jedném przypomnieniu wszystkie dłużéj niż cztéry lata leżące przedmioty i pieniądze, zaś o wadyach i wszystkich innych depozytach niezmiennych, co kwartał od czasa ich złożenia, ale o każdym depozycie osobno.

Aart. 8.

C. Depozyta pieniężne.

Do depozytów pieniężnych należeć będą depozyta przechodowe mające za przedmiot gotowe pieniądze, przy których wydaniu z depozytu na ich tożsamości nie zależy. Takimi są:

a) pieniądze odbierane w Krakowie tytułem podatków i rozlicznych należytości, składane przez sekwestratorów a przeznaczone do przesłania do innych władz, urzędów, korporacyi, albo też nadesłane przez inne władze i urzędy do Magistratu, w celu zapłacenia ich w tutejszych urzędach, albo wydania stronom;

b) wadya a względnie kaucye, w gotówce składane przez oferentów przy rozlicznych licytacyach i przedsiębiorstwach, z tytułu miejskich robót, dostaw, dzierżaw i t. p.

c) kaucye w gotówce często po kilkaset złr. wynoszące i po kilka lat w depozytach leżące, a składane w sprawach o naruszenie marek przemysłowych.

Art. 9.

W celu kontrolowania téj najliczniejszéj kategoryi depozytów przechodowych, założy się z dniem **1. stycznia 1885. r. osobną księgę C.** depozytów pieniężnych, w któréj tak jak w dzienniku każdego funduszu i przychód i rozchód pod bieżącemi liczbami artykułów zapisywać się będzie. Księgę tę C. czyli dziennik depozytów pieniężnych, utrzymywać będzie inny urzędnik kasy miejskiéj, zaś kasyer odbierać ma depozytowe pieniądze do kasy podręcznéj i wypłacać je z téjże kasy, zapisując tak przychód, jak i wydatek w swojéj kasowéj księdze (stracy.)

Art. 10.

Zapisując przyjęty lub wydany depozyt pod bieżącym artykułem księgi C. depozytów pieniężnych i w księdze kasyera, należy tak przyjęcie jak i wydanie depozytu z powołaniem artykułu, zapisać na właściwym ekshibicie Magistratu, albo na kopercie ofertowéj. Liczbę ekshibitu, na mocy którego przyjęcie lub wydanie depozytu nastąpiło, zapisze się pod artykułem księgi depozytowéj, obok tytułu należytości, nazwisk deponenta i strony, od któréj depozyt pochodzi, oraz urzędu, instytucyi lub osoby, dla których jest przeznaczony.

Przy wydaniu depozytu mającego związek z ofertą, odbierze kasyer od strony kopertę, na któréj poprzednio złożenie depozytu poświadczył i na któréj następnie zamieszczono ze strony Magistratu upoważnienie, do zwrócenia stronie depozytu.—Koperty takie oraz inne dowody wydania depozytów, jak rewersa pocztowe na przesłane pieniądze, zachować ma kasyer aż do czasu, w którym urzędnicy kasowi absolutorium za odpowiedni rok otrzymają, poczem pakiety z dowodami złożyć należy do archiwum Magistratu. Strona odbierająca depozyt osobiście, poświadczyć ma odbiór swoim podpisem w księdze depozytowéj.

Art. 11.

Zapisując w księdze depozytowéj wydanie depozytu, należy powołać artykuł, pod którym przyjęcie tegóż depozytu nastąpiło.

Również przy artykule przyjęcia, zanotować należy artykuł wydania i przekreślić lekko pozycyę przy artykule przyjęcia, jako załatwioną.

Art. 12.

Księgę C. depozytów pieniężnych zamykać się będzie codziennie tak, jak dzienniki różnych funduszów w kasie miejskiéj administrowanych; cyfry ztąd otrzymane wstawiać się ma w ostatniej pozycyi dziennego wykazu funduszów. — Taką samą czynność wykonuje codziennie kasyer sumarycznie w swojej książce, a wynik obrachunku likwidatury ma być taki sam, jak w książce kasyera, zaś oba zgodzić się powinny ze stanem kasy.

Art. 13.

O depozytach niewydanych w ciągu sześciu miesięcy, czynić będzie urzędnik utrzymujący księgę depozytową, przypomnienia co kwartał, o każdym depozycie osobno.

Art. 14.

Z dniem 1. stycznia każdego roku przenieść należy wszystkie niewydane depozyta pieniężne lat poprzednich, do nowo założonéj księgi C., zachowując jednak ich właściwe artykuły i lata. Dopiero po ich przeniesieniu, rozpocznie się zapisywanie nowo składanych i dawniejszych lub nowych wydawanych depozytów, przyczém nowa serya artykułów roku bieżącego od jedynki się rozpocznie.

Art. 15.

Postanowienie przechodnie co do depozytów pieniężnych.

Z dniem 1. lutego 1885. r. przeniesione będą z dotychczasowéj ogólnéj księgi depozytowéj, wszystkie niewydane depozyta pieniężne, w porządku lat i liczb artykułów do nowo założonéj, osobnéj księgi C. depozytów pieniężnych. Depozyta te w porządku lat, z każdego roku osobno zesumowane, wprowadzi kasyer jako pierwsze pozycye przychodu do swojéj kasowéj księgi (stracy), wyłączy je z kasy depozytowéj i złoży jako bieżącą gotówkę w kasie podręcznéj.

Art. 16.

Postanowienia wykonawcze.

Odbiór, przechowywanie i wydawanie wszelkich depozytów przechodowych, jest obowiązkiem kasyera miejskiego.

Art. 17.

Instrukcya ta obowiązywać będzie od dnia **1. lutego 1885. r.**

OBWIESZCZENIE.

Rada Miasta Krakowa uchwałą z dnia 20. stycznia 1885. postanowiła na potrzeby miejskie na rok 1885., pobierać dodatek gminny do czynszów z mieszkań w téj saméj wysokości, jak w latach poprzednich, to jest **po dwa centy od każdego złotego austryackiego czynszu,** oraz dodatek gminny 6% do wszystkich stałych podatków rządowych.

Podając tę uchwałę do publicznéj wiadomości, Magistrat oznajmia, że 2% dodatek gminny do czynszów, wnosić należy do **Kasy miejskiej w terminach kwartalnych z dołu;** zaś 6% dodatek gminny do podatków stałych, pobieranym będzie na zasadzie rozporządzenia wys. c. k. kraj. Dyrekcyi Skarbu we Lwowie, z dnia 2go kwietnia 1875. L. 7082. przez c. k. gł. Urząd podatkowy, przy poborze podatków stałych.

Magistrat stół. król. miasta.

Kraków dnia 4. lutego 1885.

L. 43.038/84.

ROZPORZĄDZENIE.

Zdarzały się przypadki, że przedsiębiorcy dopiero w kilka miesięcy po ukończonéj robocie przedkładali rachunki, żądając następnie niezwłocznego ich załatwienia.

Aby tym niedogodnościom zapobiedz, Sekcya ekonomiczna Rady Miasta na posiedzeniu d. 21. stycznia r. b. uchwaliła, co następuje:

1. Przy dostawach dla Gminy m. Krakowa przedsiębiorca obowiązany jest **w dniach 3ch po zamknięciu dostawy,** złożyć doty-

czący rachunek przy dołączeniu dowodów obstalunku i odbioru téjże przez Magistrat.

2. Przy robotach budowlanych wyznacza się na złożenie rachunku z roboty dniowéj lub mniejszych robót akordowych, **termin dni 8,** licząc od dnia ukończenia roboty.

3. Przy większych adaptacyach budynków lub większych robotach akordowych, wyznacza się **termin dni 14,** na złożenie rachunków, licząc od dnia ukończenia robót.

4. Przy budowach nowych, stósownie do rozmiaru tychże, termin na złożenie rachunku ostatecznego oznacza się **na dni 30—45,** licząc od dnia ukończenia budowy.

5. Termina powyższe mają być w warunkach licytacyjnych szczegółowych, każdorazowo jako osobny § zamieszczone wraz z z zastrzeżeniem, że przedsiębiorcy nie stósujący się do przepisów warunków ugody, karani będą przez Magistrat karą konwencyonalną, **jaka w każdym poszczególnym wypadku, na każdy tydzień zwłoki** oznaczona będzie, przy wyraźném zrzeczeniu się tychże, możności wszelkiego **dalszego odwołania się.**

Z Magistratu.

Kraków dnia 24. stycznia 1885.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego.